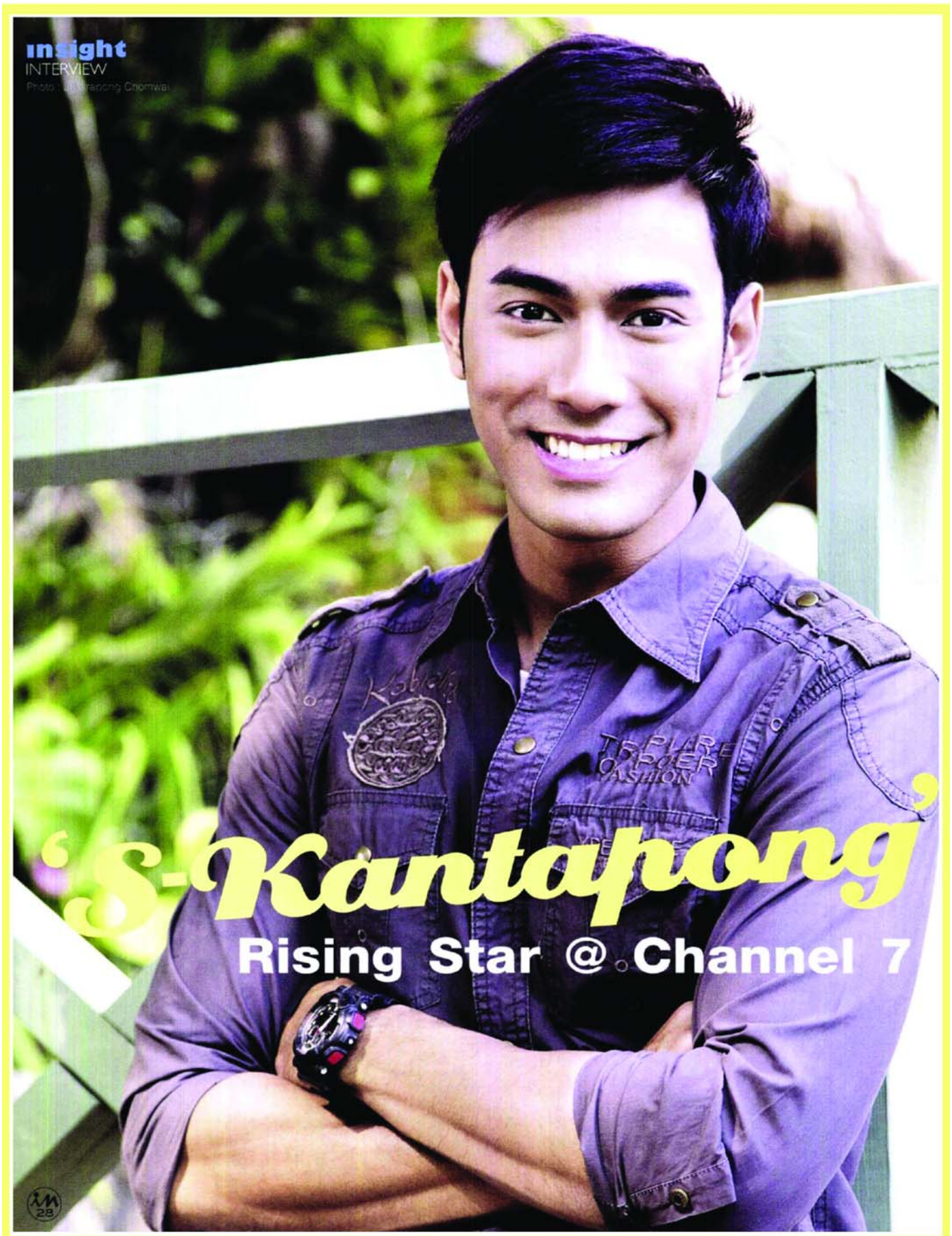




หลายคบตั้งคำถามว่าพระเอกไทยมาดเบบี **เอส-กันตพงศ์ ภารุณรักษ์** เป็นใคร ทำไป กังปิจานละครสั้นมือ และจับแท่นเป็นพระเอกแถวหน้าของช่อง 7 โดยละครที่เพิ่งลาจ้อไป คือเรื่อง **บอดี้การ์ดสาว** และปิลกริพย์ **พรหมเดชะ** จอห์นนี่ในกับก็ จะเรียกว่าลูกกริ เด็กบีน หรืออริกริตาบแต่ ก็ป๋าย เล่นห่วยของเขาคือเป็นหุ่นที่บุงบั้นตั้งใจกับสิ่งที่ตัวเองทำ โดยปิลกริพย์เป็นทั้งเด็กและเป็นโบเบิกทางสู่อาชีพนักแสดงในวันนี้

My Family

ครอบครัวผมมีพี่น้อง 4 คนครับ ผมมีพี่สาว และน้องชายอีก 2 คน คุณพ่อเป็นนักการเมือง ส่วนคุณแม่เป็นแม่บ้าน คุณแม่เล่าให้ฟังว่าตอนที่ท้องผม ชอบกินสุกี้กับต้น แต่ตอนท้องน้องชาย คุณแม่ชอบ กินน้ำมะพร้าว น้องเลยผิวขาว ส่วนผมได้ผิวมาจาก ทางคุณย่า เพราะคุณย่าเป็นคนชุมพรผิวเข้ม ส่วน คุณปู่มีเชื้อมอญผิวขาว พวกเราสี่คนพี่น้องสี่ผิวจะ สลับกัน คือพี่สาวผิวขาว ผมผิวเข้ม น้องชายผิวขาว ส่วนน้องคนเล็กผิวเข้ม เป็นครอบครัวทางม้าลาย ผมอยู่ในท้องแม่นานถึง 11 เดือน ตอนท้อง 9 เดือน คุณแม่ก็ไม่มีอาการปวดท้อง คุณหมอฉีดยาเร่งให้ ปวดท้อง แต่ผมไม่ยอมออก จิตเริ่มที่สองก็ยังไม่ ออก อยู่นานถึง 11 เดือน คุณแม่ต้องผ่าออก เพราะไม่อย่างนั้นผมจะพิการ คุณแม่บอกว่าผมนี้ ขี้ดสมาธิออกมาจากท้อง ไรศคือออกมาปกติทุกอย่าง น้ำหนัก 3.65 กิโลกรัม

ครอบครัวเราเป็นครอบครัวใหญ่ มีคุณปู่ คุณย่า คุณยาย และคุณตาอยู่ด้วย แต่คุณตา กับ คุณปู่เสียตั้งแต่ก่อนผมเกิด ตอนเด็ก ๆ ผมอยู่กับ คุณยาย คุณย่า และคุณแม่เป็นหลัก ผมไรศที่ถูกลีงดูมาจากหลาย ๆ คนจึงได้รับสิ่งที่ต่างออกไป เรื่องวัฒนธรรม ที่คนคิด วิถีคิด ธรรมะจะได้รับมา จากคุณยาย และได้มุมของนักธุรกิจมาจากคุณพ่อ

วิธรรบชนยกกำลังสอง

จากคำบอกเล่าของคุณแม่ ท่านเล่าว่าตอน เด็ก ๆ ผมชนมาก หน้าบ้านเรามีต้นมะยม ผมชอบ ปีนต้นขึ้นไปหักกิ่งทิ้ง เพราะถ้าตีผมจะโดนตีด้วย ก้านมะยม อันนี้เป็นความลับเพราะคุณพ่อไม่ให้ตี แต่คุณแม่จะเอาเถา ก้านมะยมตีกันถ้าผมชน แล้ว ที่บ้านมีตู้โชว์ที่มีกระจก ผมก็ปีนไปยืนข้างบนแล้ว กระโดดลงมา แต่เสื้อมันไปเกี่ยวตู้โชว์ร่วงลงมาแตก ทั้งบ้าน ยังงงเลยว่ามีรอยร้าวมาได้อย่างไร

จริง ๆ มีอีกหลายเหตุการณ์ที่ผมไม่น่ารอด มาได้จากความชนของตัวเอง วิธรรบชนยกอย่างคือ ผมชอบกินเกลือ ผมดูหนังแล้วเห็นเขาเอาเกลือมา ขัดฟันเลยลองดู บวกกับคุณยายเป็นคนสมัยก่อนที่

ชอบใช้สมุนไพร และผมจะทำตาม คุณแม่กลัวผม จะกินเกลือเลยเอาไปแอบ แต่กลับวางผงซักฟอกไว้ บนหลังตู้เย็น ผมทำน้ำอาบอาบน้ำเพื่อเอาผงซักฟอกที่ คิดว่าเป็นเกลือมากิน และด้วยความฉลาดจัด ผมจะ อดน้ำให้เบื่อก่อนแล้วจึงผงซักฟอก มันจะได้ติด มาเยอะ ๆ คุณแม่เห็นก็ตกใจมาก รีบเอาไข่มาตอก ใส่ปากให้อ้วกออกมา

66

ช่วงนั้นบ๊องถึงธุรกิจ

ผลงานพี่บ๊องส.ส. สุดท้าย พบตัวสั่นใจไปทางพัตย์ คือไม่ได้ อยากรับบ๊องมาทำธุรกิจ อยากเป็นดารา แต่อยากเข้ามาให้รู้ ว่าวงการบันเทิงมันสับสนอะไร งาน ธุรกิจผลงานการเมือง เราสามารถ มาเริ่มใหม่ได้ แต่ถ้างานแสดง พอเราอายุเยอะขึ้นคงเริ่มใหม่อีก ไม่ได้แล้ว ปีคือจุดเริ่มต้น

99

My Education

ผมเข้าเรียนอนุบาลที่โรงเรียนจินดาพงษ์ ย่านอ่อนนุช ผมขี้แยเพราะติดรายการ 'เจ้าขุนทอง' ทางช่อง 7 ไปโรงเรียนสายเกือบทุกวันเพราะต้องดู เจ้าขุนทองให้จบก่อน จากนั้นผมเข้าเรียนชั้นประถม และมีรอยที่โรงเรียนเซนต์ดอมินิก ถนนเพชรบุรี สุนัข เพราะเป็นโรงเรียนชายล้วน ผมชนแต่ไม่ถึงกับเกเร เพราะที่บ้านเน้นย้ำเรื่องนี้มาก ถ้าไปมีเรื่องจะไม่ช่วย เลย ผมกับกลุ่มเพื่อนเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลและ ฟุตบอลของโรงเรียน ผมไม่ใช่นักเรียนแต่เรียนไม่ถึง กับแป ได้เกรดประมาณสามกว่าๆ ตลอด ผมเลือกที่จะตั้งใจเรียนเฉพาะวิชาที่ชอบ แต่อย่างคณิตศาสตร์ ที่ไม่ชอบคือตรีโกณมิติ ไซน์ คอส แทน เมทริกซ์ เพราะคิดว่าพวกนี้ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันแน่นอน ผมเลือกเรียนสายวิทย์ เพราะคุณพ่ออยากให้ผม

สำรวจ บวกกับผมคลุกคลีกับคุณลุง คุณอาที่เป็น ค้าขายมาตั้งแต่เด็ก ๆ ทำให้รักค้าขาย แต่พอเริ่มโต มีความคิดที่กว้างขึ้น เริ่มรู้ใจตัวเองว่าชอบทางด้าน ธุรกิจมากกว่า จึงขอคุณพ่อไปเรียนที่มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ (ABAC) เพราะชอบเรียนธุรกิจระหว่าง ประเทศ เจริญกับคุณพ่ออยู่นานกว่าท่านจะยอม คุณพ่อนำรักและท่านก็เชื่อมั่นในการตัดสินใจของ ผม การเรียนที่นี้จึงเป็นช่วงเวลาของการพิสูจน์ว่า ผมจะทำให้ได้มั๊ย

ถือว่าเป็นช่วงเวลาที่น่าทึ่งสำหรับการเรียน แต่สนุกอย่างมีคุณค่า ที่เอแบคมีโครงการบริษัท จำลองมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ หรือ ABAC Dummy Company เป็นบริษัทจำลองที่ทำทุกอย่างจริงจัง และเป็นโครงการต้นแบบที่แรกในประเทศไทย ซึ่ง เด็กที่เรียนไม่ว่าคณะไหนสามารถเข้าร่วมโครงการนี้ ได้ และโครงการจะมีปีละ 1 ครั้งเท่านั้น ช่วงนั้นผม เรียนปี 2 ผมสมัครเข้าโครงการในตำแหน่งผู้จัดการ ในปีนั้นมีเซลล์ 900 คน มีผู้บริหาร 7 คน ผมทำ 2 เดือน ทำเทรตติ้งคือซื้อขายไป ขายทุกอย่างตั้งแต่ ยางลบจนกระทั่งรถยนต์ อาจารย์ให้อิสระในการทำ ธุรกิจ ตรงนี้ถือเป็นประสบการณ์ที่ดีมาก ตัวผมไม่ได้ ทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ผมมุ่งเรียนธุรกิจ โดยตรงเพราะอยากทำให้คุณพ่อเห็น พอจบ โครงการนี้ คุณพ่อแย้มปี ลูกชายทำได้ขนาดนี้ถือว่า ประสบความสำเร็จ เพราะท่านเห็นผมลำบากจาก การที่ต้องลงไปขายของตัวเองด้วย จนคุณพ่อเชื่อว่า ผมตัดสินใจถูกต้อง

หลังจากจากที่นี้ผมออกมาช่วยงานด้าน การเมืองของคุณพ่อ และได้เป็นผู้ช่วยท่าน ส.ส.สามารถ มะลูลีม เขตคลองเตย หน้าที่หลักๆ คือ เป็นล่ามให้คณะเวลาที่ไปประชุมต่างประเทศ ขณะ เดียวกันผมยังสนใจงานด้านธุรกิจอยู่ เลยลองจับ งานธุรกิจด้านเทรตแพร์ โดยหุ้นกับเอแบคจัดตั้ง บริษัทเพื่อจัดแสดงสินค้าตามงานต่างๆ ในห้าง อิมแพ็ค อารีน่า หรือไบเทค บางนา

ตรงนี้ผมต้องขอบคุณคุณพ่อที่สอนให้ผมเป็น ผู้ใหญ่มาตั้งแต่เด็ก ๆ อย่างงานวันพ่อ ผมต้องให้ คุณครูแทนเพราะคุณพ่อติดงาน หรือเวลาผมอยาก ไปสวนสนุกก็ไม่เคยได้ไปเพราะคุณพ่อติดงาน กว่า จะได้ไปก็คือตอนที่ผมมีรถและขับไปเอง ไปเพื่อให้ เห็นว่านี่คือสวนสนุก ผมถูกเลี้ยงเหมือนคนจีน ที่รับรู้ ทุกอย่างในบ้าน ต้องเป็นผู้ใหญ่ เป็นลูกชายคนโต ต้องดูแลน้องๆ ได้ เวลาคุณพ่อมีงานจะพาผมไป ด้วยเสมอ ทำให้ผมมีความคิดเป็นผู้ใหญ่ตั้งแต่เด็ก ไม่ได้คิดว่ามันน่าเบื่อ แต่จะเห็นว่ามันคือเรื่องสนุก

Way to become a star

ผมเข้าร่วมการมากับพระศรี (หัวเราะ) อีกสิ่งที่ผมชอบพอๆกับการทำธุรกิจคือธรรมะ ด้วยความที่คุณยายพาผมเข้าร่วมมาตั้งแต่เด็ก ทำให้ผมชอบไปวัด นั่งสมาธิ ปฏิบัติธรรม กับไปสวนสาธารณะ เป็นไลฟ์สไตล์ที่ผมชอบ ตอนเข้าร่วมผมไปจัดงานทำบุญที่วัดบางแคน้อยที่อัมพวา กับเพื่อนๆ ในชมรมพุทธศึกษา เป็นชมรมที่ผมเข้าร่วมตั้งแต่เรียนมัธยม เรียกว่าเป็นชมรมศาสนาซึ่งต้องการให้วัยรุ่นเข้าใจว่าธรรมะเป็นเรื่องง่าย วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ สิ่งแรกที่ทำคือหนังสือสอนธรรมะ คนเรามักจะถามว่าพระอรหันต์อยู่ที่ไหน เราได้หันกลับมามองพระอรหันต์ที่บ้านเราหรือยัง วันเกิดนึกเพื่อนออกไปสังสรรค์ ปาร์ตี้ ลืมไปแล้วว่าวันเกิดเรา คนที่เจบคือแม่ วันเกิดผมไม่เคยจัดเลี้ยงเลยสักปี คุณแม่ก็เป็นคนที่อยากจัดงานวันเกิดให้ผม แต่พอโตผมรู้และเข้าใจ ผมบอกคุณแม่ว่าจะไม่ฉลองวันเกิดในเมื่อวันเกิดเป็นวันที่แม่เจบที่สุด วันเกิดทุกปีผมจะนำดอกไม้ไปกราบเท้าคุณแม่ ทำเหมือนที่คุณพ่อทำกับคุณย่า ไม่ว่าคุณย่าอยู่ที่ไหน คุณพ่อจะกราบเท้าคุณย่าเสมอ สิ่งนี้เป็นแบบอย่างที่ผมทำตามคุณพ่อ ผมว่าธรรมะถ้าเราเข้าถึงใจเราจริงๆ ทุกวันนี้ที่บ้านผมไม่มีผมบวช แต่ผมขอว่าถ้าไม่บวชต้องให้ผมไปปฏิบัติธรรมปีละครั้ง ไปที่ 10 กว่าวัน คือปลีกวิเวกเลย ผมไปปฏิบัติธรรมที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมธรรมาภา จังหวัดพิษณุโลก เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมของท่านอาจารย์โกลนแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อการปล่อยวาง ถึงขั้นนิพพาน ไปปฏิบัติธรรมที่นี่ไม่ต้องนุ่งขาวห่มขาว เพราะความจริงแล้วธรรมะคือของกลาง ธรรมะเป็นสากล ธรรมะมีไว้สำหรับทุกคน จะนุ่งอะไรก็ได้ ขอให้งั่งแล้วมีสติก็พอ

และจากการไปทำบุญครั้งนี้ ผมได้เจอที่เคซีซึ่งเป็นเพื่อนกับที่เฮเลน ซึ่งที่เฮเลนเป็นเพื่อนที่เอ-ศุภชัย วันนั้นที่เคซีขอถ่ายรูป แต่ผมไม่ได้สนใจ เพราะวันกับงานในวัด จนกระทั่งวันหนึ่งที่เขาโทรมาชักชวนให้ทำงานในวงการบันเทิง เป็นช่วงเวลาของการตัดสินใจเลย เพราะช่วงนั้นมีทั้งธุรกิจและงานผู้ช่วยส.ส. สุดท้ายผมตัดสินใจไปทางที่เคซี คือไม่ได้อยากเป็นดารา แต่อยากเข้ามาให้รู้ว่าการบันเทิงมันสอนอะไรคนได้จริงๆ และด้วยความที่ผมชอบดูหนัง ผมว่าการได้ดูหนังดีๆ สักเรื่องมันเหมือนการอ่านหนังสือที่มีข้อคิดและสอนเราได้ ตอนนั้นผมอายุ 23 ปี คิดว่าถ้าเป็นงานธุรกิจและงานการเมือง เราสามารถมาเริ่มใหม่ได้ แต่ถ้างานแสดง พอเราอายุเยอะขึ้นจะเริ่มใหม่ก็ไม่ได้แล้ว จากนั้นที่เคซีพาผมไปหาที่เอ นี่คือจุดเริ่มต้นในวงการบันเทิงครับ

Rising Star @ Channel 7

ผมเป็นคนชอบลองทำอะไรหลายๆ อย่าง ขอบงานที่ทำขายตัวเอง ยิ่งรู้ว่ามีงานอยากจะทำ ผมไม่ได้เรียนด้านนี้แต่ศาสตร์ แต่ต้องมาทำงานในวงการบันเทิง ยิ่งรู้สึกท้าทายและอยากลอง เราได้สวมบทบาทต่างๆ ที่ในชีวิตจริงไม่เคยได้เป็นงานละครเรื่องแรกคือ 'คุณชายตัวเร่' ผมเล่นเรื่องเป็นหุ่นยนต์ โชคดีที่คุณอาดวงดาว จารุจินดา มาช่วยสอนเรื่องการแสดง คุณอาเรียกผมมาดูจอ มอนิเตอร์ ให้ผมดูตัวเอง อย่างเวลาไหว้ ผมไม่เคยเห็นตัวเองตอนไหว้ คุณอาบอกว่าผมไหว้อย่างกับ ส.ส. (หัวเราะ) ผมดูแล้วถึงรู้ตัวเองว่าเป็นแบบนั้นจริงๆ ทุกวันนี้ยังไม่ชินกับการไหว้ แต่จะพยายามไหว้ให้เป็นพระเอกที่สุด

“

วันแรกกับวันนี้การแสดงเปลี่ยนไป
เปลี่ยนครับ วันนี้ดีกว่าอยู่แล้ว
ถึงเรื่องของความเกร็งน้อยลง
เล่นเป็นตัวละครตัวนั้นมากขึ้น
เข้าใจบทบาทมากขึ้น
ซึ่งผมไม่ได้เรียนการแสดง
คือขึ้นสัปดาห์ตอนเช้า
ตอนเย็นพบได้งานละครเลย

”

เรื่องนี้ผมเป็นพระรอง แต่สำหรับผมไม่ได้มองว่าใครจะได้เล่นเป็นพระเอก หรือผมจะได้เล่นบทอะไร ผมมองว่าทุกคนเป็นนักแสดงเหมือนกัน ไม่ว่าจะเล่นเรื่องไหน ผมทำการบ้านเท่าที่หมด ให้สมกับโอกาสที่ผู้ใหญ่ให้มา ยิ่งเราอยู่ยาวนานก็ต้องพัฒนาความสามารถ แต่คำถามว่าวันแรกกับวันนี้การแสดงเปลี่ยนไป เปลี่ยนครับ วันนี้ดีกว่าอยู่แล้ว ทั้งเรื่องของความเกร็งน้อยลง เล่นเป็นตัวละครตัวนั้นมากขึ้น เข้าใจบทบาทมากขึ้น ซึ่งผมไม่ได้เรียนการแสดง คือขึ้นสัปดาห์ตอนเช้า ตอนเย็นผมได้งานละครเลย ผมต้องอาศัยครูฝึกสักจำ

เรื่องที่ทำไมแฟนละครรู้จักมาจะเรื่อง 'อุบิธุ' ผมเล่นคู่กับปัทมฉัตร-ผ่องพรรณ ส่วนเรื่อง 'บอติการัดสาว' คนจะชอบเยอะ ด้วยคาแรกเตอร์

เป็นพระเอกที่เล่น ชื่อตอนมีละคร 'พระแดนหัวใจ' ครับ เหมือนมีงานละครเยอะ แต่ผมมองว่ามันเป็นเรื่องของจังหวะ ผมว่าผู้ใหญ่ที่รักและเมตตานักแสดงทุกคน ให้งานเท่าเทียมกัน ส่วนตัวผมคิดว่าตัวเองโชคดีที่มีงานละครต่อๆ กันพอดี

Love & Life is me

ผมยังไม่มีแฟนครับ โสดสนิท ด้วยไลฟ์สไตล์ของผม คนที่จะเข้ามาใช้ชีวิตด้วยกันจะยาก เพราะผมทำงานตลอด ไม่มีเวลาไปศึกษาใครอย่างลึกซึ้ง ผมอยู่กับงาน ถ้าว่างจากละคร ผมจะรับโทรทัศน์ คุณพ่อว่ามีทรัพย์สินไปประชุมบ้าง ผมจะไปด้วยจริงๆ เรื่องชีวิตครอบครัว ผมเคยคิดเมื่อตอนเด็ก แต่ตอนนี้ไม่คิดเลย คิดแค่เรื่องงานและการปฏิบัติธรรม ซึ่งตอนนี้ไม่ค่อยได้ไปปฏิบัติธรรม ผมโยนหาออกไปอยู่เฉยๆ ในป่าคนเดียว แต่ทุกวันนี้ผมยังสมาธิก่อนนอนทุกวัน ส่วนเรื่องความรัก เรื่องแฟน ผมไม่ปฏิเสธ แต่ไม่ได้วิ่งหา ไม่ปฏิเสธในที่นี้คือถ้าด้วยโอกาสให้ได้มาเจอกันและคุยแล้วเข้าใจ ผมก็มีได้ แต่ไม่ได้ถึงกับโยนหาว่าต้องมีแฟน เพราะความจริงแล้วคนเราควรอยู่กับตัวเองให้ดีที่สุด เพราะสุดท้ายเราต้องไปคนเดียว ไม่สามารถง้อใครไปด้วยได้

เรื่องงานผมไม่ได้ตั้งเป้าความสำเร็จ เพราะไม่สามารถวัดได้เป็นตัวเลขเชิงสถิติ ผมเชื่อว่านักแสดงทุกคนรู้สึกประสบความสำเร็จในมุมของตัวเองอยู่แล้ว สำหรับผม ขอแค่ประชาชนยอมรับ ในที่นี้คืออยากได้ชื่อว่าเป็นนักแสดงที่คนดูแล้วอิน แสดงได้ถึงบทบาท นั่นคือสิ่งที่ผมหวังไว้สูงสุด ซึ่งกว่าจะถึงจุดนั้น ผมต้องพยายามอีกเยอะ อยากให้แฟนละครยอมรับในฝีมือการแสดง และเราควรพัฒนาฝีมือยิ่งขึ้น นี่เป็นสิ่งสำคัญของอาชีพนักแสดง

Big Thank You

ขอบคุณคุณพ่อคุณแม่ก่อนเลยครับที่ให้กำเนิดและเลี้ยงผมมาอย่างดี ให้ความอบอุ่นในชีวิต สอนทั้งในเรื่องทางโลกและทางธรรม คุณพ่อสอนตลอดว่าก่อนที่จะเป็นคนดีของคนอื่นให้เป็นคนดีของตัวเองก่อน แล้วค่อยเป็นคนดีของครอบครัว เป็นคนดีของสังคม และเป็นคนดีของประเทศชาติ และคุณพ่อสอนอีกว่าต้องรักตัวเอง ซึ่งผมเคยไม่เข้าใจ คำว่ารักตัวเองกับเห็นแก่ตัวมันต่างกันมั้ย ผมเพิ่งเข้าใจว่ามันต่างกันมหาศาล เห็นแก่ตัวคือโลกอยากได้ทุกอย่าง แต่รักตัวเองคือรักให้ถูกเหมือนพ่อกับแม่รักลูก เราต้องไม่ลืมเหล่า ไม่พาดตัวเองไปในที่ที่ไม่ควร ไม่ทำอะไรที่ไม่พาดประโยชน์ให้กับตัวเอง พอเรารักตัวเองเป็น เราจะรักคนอื่นไปด้วย

เราจะรักคนอื่นอย่างที่เรารักตัวเองอย่างถูกวิธี
ไม่ว่าเขาจะเข้ามาในฐานะใดก็ตาม แต่เราจะนำ
สิ่งที่รักตัวเองแบบนี้ไปแบ่งปันเขาด้วย

ที่ขาดไม่ได้คือต้องขอบคุณผู้ใหญ่ ครูบา
อาจารย์ที่ให้การสั่งสอนมาตั้งแต่เด็กๆ ในทุกๆ เรื่อง
ขอบคุณผู้ใหญ่ทางช่อง 7 ทีเอ-ศุภชัยที่ชักนำผมเข้า
สู่วงการ พีแอนด์ทีเอเลน ขอบคุณเยอะมากเลยครับ
ที่ผมมาขึ้นอยู่กับนี้ได้อย่างทุกวันนี้เป็นเพราะผู้ใหญ่
ให้ความเอ็นดู คอยช่วยเหลือ ผมรู้สึกดีใจมากๆ
เวลาทำอะไรต้องนึกถึงพวกท่านเสมอ และผมจะ
ทำตัวเองให้ดีที่สุด ไม่ทำให้ผิดหวังครับ



PROFILE

NAME : เอส-กันตพงศ์ บำรุงรักษ์

BIRTHDAY : 8 สิงหาคม 2529

HEIGHT/ WEIGHT : 180 ซม./ 70 กก.

EDUCATION : ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญ (ABAC)

WORK : ชิตคอม มือปราบมหาเอี้ยน, ละคร
คุณชายตำรวจเปิด, เรือนล้อมรัก, ดุจดาวดิน,
สาวน้อยร้อยเล่มเกวียน, เกิดเป็นหงส์,
อุบัติเหตุ, เสือสมิง, บอดีการ์ดสาว
ล่าสุดคือเรื่อง พรหมแดนหัวใจ ทางช่อง 7